

BORGINON, Gustaaf, arts en politicus (Pamel [nu Roosdaal] 28 februari 1852 - Pamel 15 oktober 1922).

Studeerde aan de katholieke universiteit te Leuven, waar hij in 1875 in de geneeskunde promoveerde. Vestigde zich als arts te Pamel, in Brabant. Van 1900 tot '10 en van 1912 tot '19 was hij katholiek volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Brussel. Hij was de oom van Hendrik Borginon, die voor hem als student propaganda voerde. In 1907 behoorde Gustaaf Borginon tot de ondertekenaars van het verzoekschrift der katholieke Vlamingen aan de bisschoppen, een verzoekschrift waarin het recht op Nederlands onderwijs werd uitgesproken. Toen in 1912 de Katholieke Vlaamse Bond in Brussel geen kandidaten mocht aanwijzen, konden de Vlaamsgezinden G. Borginon doen verkiezen door hem talrijke voorkeurstemmen te geven, wat grote weerklank vond. In het parlement viel hij op door zijn interventies op Vlaams gebied. In 1913 bewees Borginon dat er in het Belgische leger méér Vlamingen dan Walen werden gestraft, weggezonden of vluchtten en dat dit verklaarbaar was door de miskennis van hun taal en de daaruit voortvloeiende behandeling.

LITERATUUR: H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, IV (1965); - *Uit het archief van Frans van Cauwelaert. I Gedenkschriften over Vlaamse Beweging en Belgische politiek 1895-1918*, met inleiding en aantekeningen door R. de Schryver (1971).

GASTON DURNEZ